YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

BAHÁ'Í-MAAILMANKESKUS

Riḍvánina 2000

Maailman bahá'ílle

Rakastetut ystävät

Kumarramme päämme kiitollisuudesta Sotajoukkojen Herralle sydämemme tulvillaan iloa, kun näemme omin silmin, miten ihmeteltävästi nyt tänä loiston juhlapyhänä päätetyn maailmanlaajuisen suunnitelman aloittamisen jälkeiset neljä vuotta ovat vaikuttaneet. Tänä aikana saavutettu edistys oli niin selvää, että maailmanyhteisömme pääsi huipulle, jolta voi selvästi erottaa uusia valoisia näkymiä sen tuleville uroteoille.

Määrällinen ero oli pääasiassa seurausta ratkaisevammasta laadullisesta erosta. Bahá'í-yhteisön kulttuuri koki muutoksen. Tämän muutoksen voi huomata suunnitelman kolmen olennaisen toimijan – yksilön, laitosten ja paikallisen yhteisön – laajentuneesta kyvykkyydestä, järjestelmällisestä toimintamallista sekä tästä seuraavasta lujasta itseluottamuksesta. Tämä johtuu siitä, että ystävät paneutuivat entistä johdonmukaisemmin syventämään tietojaan jumalallisista opetuksista ja oppivat paljon – ja järjestelmällisemmin kuin ennen – siitä, miten soveltaa niitä uskon julistamiseen, yksityisen ja yhteisen toimintansa ohjaamiseen sekä yhteistyöhön lähimmäistensä kanssa. Sanalla sanoen he aloittivat oppimisprosessin, joka johti tavoitteelliseen toimintaan. Tämän muutoksen tärkeimpänä liikevoimana oli koulutusinstituuttien järjestelmä, joka rakennettiin kautta maailman erittäin ripeästi – saavutus, jota laajentamisen ja lujittamisen alalla voi pitää nelivuotissuunnitelman merkittävimpänä perintönä.

Yksilöiden lisääntyneessä kyvykkyydessä opettaa uskoa, mikä näkyy yksilöllisen aloitteellisuuden etenemisenä, Henkisten neuvostojen, alueellisten neuvostojen ja komiteoiden parantuneessa kyvyssä ohjata ystävien pyrkimyksiä, käyttöön otetuissa uusissa ajatus- ja toimintamalleissa, jotka vaikuttivat paikallisen yhteisön yhteiseen toimintaan – kaikissa näissä suhteissa koulutusinstituuttien järjestelmä osoitti korvaamattomuutensa joukkojen liittymisen prosessin moottorina. Monet instituutit lavensivat mahdollisuuksiaan tarjota koulutusohjelmiaan laajoilla alueilla ottamalla paikalliset opintopiirit osaksi toimintaansa. Mongoliassa esimerkiksi perustettiin 106 opintopiiriä, ja tämän johdosta uusien uskovien määrä lisääntyi merkittävästi. Yhtä aikaa tämänlaisen kehityksen kanssa maailmanlaajuisen yhteisömme jäsenet myös kiinnittivät enemmän huomiota rukouksen vetovoimaan, pyhän sanan mietiskelemiseen ja henkisen hyödyn saamiseen hartauskokoontumisiin osallistumisesta. Juuri näiden tehostuneesta yksityisestä ja yhteisestä muodonmuutoksesta juontuvien tekijöiden vaikutuksesta yhteisön koko on kasvamassa. Vaikka uusien uskovien määrä on vasta hiukan ylittänyt viime vuosien luvut, on suunnattoman ilahduttavaa nähdä, että tämä lisäys on maantieteellisesti laaja-alainen, että siihen osallistuu yhä suurempia osia yhteisöstä ja että se sopeuttaa uskon hyväksyneitä tulokkaita menestyksellisesti uskon elämään.

Niin edullinen, niin lupaava uskon tila on myös paljon velkaa, ylen määrin, neuvonantajien laitoksen neuvojen vaikutukselle, yhteistyökumppanuudelle ja käytännön työlle, jotka vahvistuivat instituuttien muodostamisen ja toiminnan myötä – vahvistuminen, joka heijasti energisen ja alati valppaan Kansainvälisen opetuskeskuksen antamaa oikea-aikaista kannustusta.

Nelivuotissuunnitelman keskeinen aihe – joukkojen liittymisen prosessin edistäminen – sai aikaan ajatuksen ja toiminnan yhdentymistä suuressa määrin. Se kohdensi huomiota bahá'í-yhteisön kehittymisen merkitykselliseen vaiheeseen, johon täytyy päästä muotoutumisen aikakauden kuluessa, sillä ennen kuin joukkojen liittyminen pysyy käynnissä laaja-alaisemmin, tilanne ei ole kypsä massakääntymiselle, tuolle Shoghi Effendin kirjoituksissaan lupaamalle läpimurrolle. Suunnitelman painotuksella oli seuraamuksia bahá'í-toiminnan kaikilla osa-alueilla, se vaati kirkasta ymmärrystä, joka teki mahdolliseksi järjestelmällisen ja strategisen suunnittelun välttämättömänä edellytyksenä yksityiselle ja yhteiselle toiminnalle. Yhteisön jäsenet oppivat vähitellen ymmärtämään, miten järjestelmällistäminen helpottaisi kasvamisen ja kehittymisen prosesseja. Tämä tietoisuuden kasvattaminen oli valtava askel, joka johti opetustoiminnan kohentumiseen ja yhteisön kulttuurin muuttumiseen.

Aiheen yhdentävät puolet olivat ilmeiset suunnitteluun, laitosten kyvykkyyden rakentamiseen ja ihmisvoimavarojen kehittämiseen kohdistuneissa ponnistuksissa. Kaikki nämä yhdistävät langat voidaan havaita suunnitelman alusta alkaen aivan sen loppuun lasti. Vuoden 1995 joulukuun mannermaisten neuvonantajalautakuntien konferenssi Pyhässä maassa oli merkkinä alusta. Siellä neuvonantajat perehdytettiin suunnitelman piirteisiin. Tätä seurasivat heidän neuvottelunsa kansallisten henkisten neuvostojen kanssa kansallisissa suunnittelukokouksissa, jotka myöhemmin etenivät alueelliselle tasolle ja toivat mukaan apulaisneuvoston jäsenet, paikalliset henkiset neuvostot ja komiteat. Täten bahá'í-hallinnon osat kaikilla tasoilla tulivat osallisiksi suunnitteluprosessiin ja pyrkivät kohti tämän vaiheen jälkeistä toteuttamisvaihetta, jossa piti luoda laitosten kyvykkyys selviytyä joukkojen liittymisestä. Tämän suhteen otettiin kaksi merkityksellistä askelta: yksi oli koulutusinstituuttien perustaminen, toinen oli alueellisten bahá'í-neuvostojen perustaminen virallisesti ja ottaminen laaja-alaisesti käyttöön hallinnon piirteenä, joka toimii paikallisen ja kansallisen tason välissä tiettyjen yhteisöjen hallinnollisen kyvykkyyden vahvistamiseksi siellä, missä kansallisia henkisiä neuvostoja kohtaavat yhä monimutkaisemmat kysymykset vaativat tätä kehitysaskelta. Yhtä olennaisia prosessin pääkohtien yhdentämiselle olivat strategiat, jotka määriteltiin sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen työtä varten, joka on ratkaiseva osa lujittamista, sekä ulkoisten asioiden työtä varten, joka on elintärkeä tekijä, joka tekee uskolle mahdolliseksi suoriutua tuntemattomuudesta ilmaantumisen seurauksista. Yhteisvaikutus johti valtaisiin tuloksiin, joiden luetteleminen suuresti ylittäisi näiden sivujen rajat. Emme kuitenkaan voi olla mainitsematta tiettyjä kohokohtia, jotka havainnollistavat suunnitelman saavutusten laajuuden.

Pyhässä maassa terassien ja Kaaren rakennusten pystyttäminen eteni vakaasti kaikin takein siitä, että ne valmistuisivat tämän gregoriaanisen vuoden lopuksi asetettuun määräaikaan mennessä. Lisäksi se Haifassa oleva rakennus, johon viittasimme viime Riḍván-sanomassamme laajennettujen pyhiinvaellusryhmien yhteydessä, on valmis käyttöön tästä Riḍvánista alkaen. Tässä samassa yhteydessä hyväksyttiin arkkitehtoniset suunnitelmat Bahjíhin rakennettavia hyvin tarpeellisia tiloja varten, jotka tulevat pyhiinvaeltajien sekä muiden bahá'í- ja ei-bahá'í-vierailijoiden käyttöön. Tekstien kääntäminen tulevaan uuteen teokseen Bahá'u'lláhin kirjoituksista on saatu päätökseen, ja sen julkaisemista valmistellaan.

Edistysaskeleet laajentamisessa ja lujittamisessa olivat ilmiselviä muilla kuin jo mainituilla tavoilla: pioneeritoiminnassa, julistustyössä, kirjallisuuden julkaisemissa, taiteiden hyödyntämisessä, henkisten neuvostojen muodostamisessa ja Bahá'í Studies Association -toiminnan edistymisessä. Noin 3.300 uskovaa muutti pitkän tai lyhyen ajan kansainväliseksi pioneeriksi. Se, että monet yleensä vastaanottavat maat olivat itse lähettäneet pioneereja ulkomaille, oli lisänäyttö kansallisten yhteisöjen kypsymisestä. Uskollisena niille osoitetulle toimeksiannolle Kanadan ja Yhdysvaltain yhteisöt kunnostautuivat alueeltaan lähteneiden pioneerien määrässä sekä matkustavien opettajien paljon suuremmassa määrässä, mistä nuoret edustivat merkittävää osaa. Erityisen huomionarvoista oli myös syntyperältään afrikkalaisten yhdysvaltalaisten uskovien sydäntä lämmittävä vastaus kutsuun bahá'í-opettajille matkustaa Afrikkaan.

Uskon julistamiseen liittyi monipuolista toimintaa, johon sisältyi hyvin monenlaisten tapahtuminen tukeminen – vuosipäivien, muistotilaisuuksien, keskusteluryhmien, näyttelyjen ja vastaavien – mikä mahdollisti sen, että suuret ihmisjoukot tutustuivat uskon opetuksiin. Temppelit olivat vierailijoita puoleensa vetäviä keskuksia, ja heitä astui niihin sisälle yhä enemmän, erityisesti Intiassa, missä noin viisi miljoonaa henkeä otettiin vastaan viime vuoden aikana. Tällaisen toiminnan lisänä oli tiedotusvälineiden käyttäminen useaan kertaan bahá'í-sanoman välittämiseksi. Yhdysvalloissa kansallisen opetuskomitean suunnittelema tiedotuskampanja johti siihen, että noin 60.000 henkeä halusi lisätietoja. Maailmanlaajuisesti tieto uskosta levisi painetuissa tiedotusvälineissä entistä taajemmin spontaanisti ilmestyneiden myötämielisten artikkelien kautta. Samalla tapaa päästiin laajemmin esille sitä kautta, että radio- ja televisioasemat olivat valmiita lähettämään säännöllisiä bahá'í-ohjelmia. Näin tapahtui sellaisissa maissa kuin Kongon Demokraattinen Tasavalta ja Liberia. Tällaisen suotuisan kehityksen kruununa oli kansainvälisten tiedotusvälineiden itsenäinen päätös käyttää Bábin hautapyhäkköä ja terasseja Pyhän maan osuuden televisiointiin maailmanlaajuisessa ohjelmassa, jolla juhlistettiin vuoden 2000 tuloa.

Taiteiden hyödyntämisestä tuli tärkeä piirre maailmanlaajuisen yhteisömme julistus-, opetus-, syventymis-, ja hartaustoiminnassa. Taiteet viehättivät nuoria, jotka sovelsivat niitä opetus- ja syventymistoiminnassaan etupäässä lukuisten draama- ja tanssityöpajojen avulla monissa maailman osissa. Mutta taiteiden voimakenttä ulottui paljon laulamista ja tanssimista pidemmälle, ja siihen sisältyi erilaista luovaan mielikuvitukseen perustuva toimintaa, joka antoi ihmisille pohjatiedot uskosta. Missä hyödynnettiin kansantaidetta, erityisesti Afrikassa, opetustyö tehostui suuresti. Esimerkiksi sekä Ghanassa että Liberiassa pantiin käyntiin Light of Unity -projekti edistämään taiteita opetustyössä. Intiassa Communal Harmony Group pyrki samanlaiseen päämäärään.

Enimmäkseen neuvonantajien kannustuksesta ja mannermaisen rahaston tuella bahá'í-kirjallisuuden kääntämiselle ja julkaisemiselle annettiin vauhtia erityisesti Afrikassa ja Aasiassa. Lisäksi Kitáb-i-Aqdas ilmestyi täydellisenä arabiankielisenä laitoksena sekä muilla kielillä.

Vaikka paikallisten henkisten neuvostojen muodostamisen rajoittaminen Riḍvánin ensimmäiseen päivään, mikä astui voimaan vuonna 1997, johti odotetusti näiden laitosten määrän vähenemiseen, lasku ei ollut raju. Niiden määrä on sittemmin pysynyt vakaana, ja meneillään on perinpohjainen lujitusprosessi. Kahdeksan uutta Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston pilaria pystytettiin, mikä lisäsi kansallisten henkisten neuvostojen määrän 181:een.

Erityisen ilahduttavaa näiden neljän vuoden aikana on ollut yhä voimallisemmin ilmenevä tieteellinen bahá'í-toiminta, joka on edennyt vakaasti elintärkeänä tehtävänään vahvistaa uskon työn älyllistä perustaa. Kaksi korvaamattoman arvokasta tulosta ovat olleet bahá'í-kirjallisuuden vaikuttava rikastuttaminen sekä joukko väitöskirjoja, jotka tutkivat erilaisia nykyajan ongelmia bahá'í-periaatteiden valossa. Bahá'í Studies Association -verkosto, joka viettää tänä vuonna kaksikymmentäviisivuotispäiväänsä, hyväksyi viisi uutta jäsenjärjestöä suunnitelman aikana. Tämän palveluskentän moninaisuudesta ja luovuudesta antoivat käsityksen Papua-Uuden-Guinean ensimmäisen bahá'í-tutkimuskonferenssin pitäminen sekä Japanin yhdistyksen keskittyminen uraauurtavasti perinteisen japanilaisen oppineisuuden henkiseen alkuperään.

Edistys sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen alalla oli ratkaisevasti laadullista, vaikka projektien lisääntymistä kuvaavat luvut myös olivat vaikuttavia. Vuosittain raportoitu toiminta kasvoi noin 1.350:stä hankkeesta suunnitelman alussa yli 1.800:aan lähellä sen loppua. Liike kohti järjestelmällisempää lähestymistapaa oli edelleen työn hallitseva ominaispiirre tänä aikana. Edistääkseen neuvottelua sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen periaatteista ja niihin perustuvaa toimintaa Maailmankeskuksen Sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen toimisto vastasi 13 alueellisen seminaarin järjestämisestä. Niihin otti osaa arviolta 700 edustajaa 60 maasta. Tämä toimisto myös huolehti sopivien pilottihankkeiden ja materiaalien suunnittelusta johdettujen kampanjoiden käynnistämiseksi nuorten elämänhallinnan ja lukutaidon, vapaaehtoisen terveydenhoitohenkilöstön kouluttamisen, naisten aseman parantamisen ja moraalikasvatuksen edesauttamiseksi. Esimerkki tästä oli ohjelma Guyanassa, jossa koulutettiin yli 1.500 lukutaito-ohjaajaa. Toinen olivat Malesiassa valmiiksi saadut kahdeksan yksikköä naisten aseman parantamiseksi, joista tuli perusta Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa pidetyille koulutustilaisuuksille. Panamassa Guaymin alueella pantiin alulle suunnitelma nivoa bahá'í-radioasemat koulutusinstituuttien työhön. Koska instituuteilla on mahdollisuudet järjestää koulutusta sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen hyväksi, tämänsuuntaiseen kehitykseen oli osallisena tusina instituuttia, jotka parhaillaan kokeilevat tällaisia yrityksiä muun muassa lukutaidon, vapaaehtoisen terveydenhoitohenkilökunnan kouluttamisen ja ammatillisen koulutuksen alalla. Joukko bahá'íden tukemia ja bahá'íden innoittamia elimiä on omistanut tarmonsa projekteille kuten sille, jossa oltiin yhteistyössä Maailman terveysjärjestön kanssa jokisokeuden voittamiseksi Kamerunissa. Yli 30.000 henkilöä on saanut tarvitsemansa lääkityksen tämän bahá'í-projektin kautta. Toinen tapaus on etiopialainen yksityinen yliopisto, Unity College, jonka oppilaskunta on kasvanut 8.000:een. Vielä yksi on Sveitsin Landegg Academy, joka akateemisen opetuksensa laajentamisen ja lujittamisen ohella antoi erittäin arvostettua apua käynnissä olevalle hankkeelle Balkanin selkkauksen kauhistuttavien yhteiskunnallisten seurausten korjaamiseksi. Ja taas yksi on Bolivian Núr University, joka yhteishankkeessa Ecuadorin kanssa tarjosi koulutusta yli 1.000 opettajalle moraalisen johtajuuden ohjelmassaan. Tällä sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen alalla tämänlaiset esimerkit kyvykkyyden rakentamisesta olivat suureksi hyödyksi suunnitelman tarkoituksille.

Kansallisille henkisille neuvostoille vuonna 1994 välitetyn ulkoisten asioiden strategian ohjaamana yhteisömme kyvykkyys lisääntyi diplomaattisen ja julkisen tiedottamisen alalla samoin hämmästyttävää tahtia, mikä asetti bahá'í-yhteisön elävään suhteeseen Yhdistyneiden Kansakuntien, hallitusten, kansalaisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden kanssa. Strategia kohdisti toiminnan kansainvälisellä ja kansalliselle tasolla kahteen avaintavoitteeseen: vaikuttaa maailmanrauhaan johtaviin kehityskulkuihin ja puolustaa uskoa. Suuresti rakastettujen iranilaisten uskontovereidemme puolustamiseksi käyttöön ottamillaan toimilla Bahá'í Kansainvälinen Yhteisö saavutti entistä enemmän kunnioitusta ja tukea, joka loi tilaisuuksia

pyrkiä strategian muihin päämääriin. Vastatakseen Iranin hankalan tilanteen haasteeseen laitoksemme ja ulkoisten asioiden elimemme kehittivät uusia lähestymistapoja aktivoidakseen käytettävissä olevat hallitusten ja Yhdistyneiden Kansakuntien keinot. Iranin vainot olivat planeettamme korkeimpien viranomaisten huomion kohteena. Tosiaankin uutinen siitä, että iranilainen tuomioistuin oli vahvistanut kuolemantuomiot kahdelle ystävistä ja langettanut samanlaisen tuomion kolmannelle, sai aikaan terävän vastauksen Yhdysvaltain presidentiltä, joka antoi julkisuuteen selkeän varoituksen Iranille. Maailman johtajien ja Yhdistyneiden Kansakuntien asiaan puuttumisen johdosta Iranin bahá'íden teloitukset käytännössä loppuivat, ja pitkiin vankeusrangaistuksiin tuomittujen määrä väheni jyrkästi.

Samalla kun me olemme iloisia tällaisesta asiaan puuttumisesta, me tervehdimme suosionhuudoin nämä ponnistukset voimalla varustaneiden iranilaisten veljiemme ja sisartemme uhrautuvaisuutta, mielenlujuutta ja lannistumatonta uskoa. Nämä ilmiselvät sielun ominaisuudet saattavat heidän maanmiehensä ymmälle sen sisukkuuden edessä, jolla he kestävät heitä vastaan niin raakamaisesti ja säälimättä suunnatut hyökkäykset. Kuinka muutoin voisi selittää sen, että niin harvat ovat kyenneet kestämään niin monia vastaan niin pitkään? Kuinka muutoin he olisivat voineet saada maailman aktiivisesti huolestumaan, kun vain yksikin heistä katsoo uhkaavaa kuolemaa silmästä silmään? Iranin tragedia on se, että hyökkääjiltä on tähän asti jäänyt näkemättä, että ne jumalalliset periaatteet, joiden puolesta vainotut ovat uhranneet omistuksensa ja jopa elämänsä, sisältävät juuri ne ratkaisut, jotka tyydyttäisivät kansan kaipauksen sen tyytymättömyyden hetkellä. Mutta ei voi olla mitään epäilystä siitä, että järjestelmällinen sortovalta, johon iranilaiset ystävämme on niin julmasti alistettu, tulee viime kädessä taipumaan Kaikkivaltiaan voiman edessä, joka ohjaa arvoituksellisia tapahtumia kohti niiden varmaa kohtaloaan kaikessa sen luvatussa kirkkaudessa.

Mitä tulee ulkoisten asioiden strategian toiseen tavoitteeseen, toimintalinjoja ohjasi neljä aihetta – ihmisoikeudet, naisten asema, globaalinen hyvinvointi ja moraalinen kehitys. Tietomme osoittavat valtavaa askelta eteenpäin työssä ihmisoikeuksien ja naisten aseman hyväksi. Mitä edelliseen tulee, Yhdistyneiden Kansakuntien toimisto jatkoi luovaa ihmisoikeuskasvatuksen ohjelmaa, joka on tähän mennessä toiminut välineenä rakentaa kokonaista 99 kansallisen henkisen neuvoston kyvykkyyttä diplomaattiseen työhön. Mitä tulee naisten asemaan, 52 kansallista toimistoa naisten aseman parantamiseksi, lukuisten bahá'í-naisten ja -miesten panos konferensseissa ja työpajoissa kaikilla tasoilla sekä bahá'í-edustajien valitseminen ratkaiseviin toimiin avainasemissa oleviin kansalaisjärjestökomiteoihin, mukaan lukien se, joka on Yhdistyneiden Kansakuntien Naisten kehitysrahaston palveluksessa, osoittavat, miten Bahá'u'lláhin seuraajat edistävät uutterasti hänen periaatettaan naisten ja miesten yhdenvertaisuudesta.

Samalla aikaa suuri joukko aloitteita levittää tietoa bahá'í-uskosta eri yleisöille. Näihin sisältyy sellaisia innovatiivisia hankkeita kuten Bahá'í World -nimisten WWW-sivujen avaaminen, missä jo käy keskimäärin 25.000 vierailijaa kuukaudessa, *Kuka kirjoittaa tulevaisuutta?* -nimisen lausunnon julkaiseminen, joka auttaa ystäviä kaikkialla puhumaan ajankohtaisista kysymyksistä, viime marraskuusta lähtien tunnin mittaisen viikoittaisen persiankielisen radio-ohjelman "Payam-e-Doost", joka lähetetään tunnin ajan kerran viikossa Washingtonin suurkaupungin alueella verkon välityksellä – ohjelma, joka on kuultavissa kaikkina aikoina kautta maailman Internetissä, sekä otteeltaan erittäin tuoreen televisio-ohjelman toteuttaminen, joka soveltaa moraalisia periaatteita jokapäiväisiin ongelmiin ja joka on saanut hallitusviranomaisten lämpimän kannatuksen Albaniassa, Bosnia-Hertsegovinassa, Bulgariassa, Kroatiassa, Unkarissa, Romaniassa, Sloveniassa ja Entisen Jugoslavian tasavalta Makedoniassa.

Ilmiö, joka on voimistunut vuosisadan lähestyessä loppuaan, on se, että maailman ihmiset ovat nousseet ilmaisemaan pyrkimyksiään tavalla, joka on tultu tuntemaan "kansalaisyhteiskunnan järjestöinä". Täytyy olla suuren tyydytyksen lähde bahá'ílle kaikkialla, että Bahá'í Kansainvälinen Yhteisö, joka edustaa kansalaisjärjestönä läpileikkausta ihmiskunnasta, on saavuttanut sellaisen luottamuksen, että se on yhdistävänä tekijänä merkittävissä ihmiskunnan tulevaisuutta muovaavissa keskusteluissa. Yhdistyneiden Kansakuntien pääedustajamme nimitettiin toiseksi puheenjohtajaksi Kansalaisjärjestöjen komiteaan, jonka perusti Talous- ja sosiaalineuvosto – asema, joka antaa Bahá'í Kansainväliselle Yhteisölle johtavan roolin Millennium-foorumin järjestämisessä. Tämä kokoontuminen, jonka on kutsunut koolle YK:n pääsihteeri Kofi Annan ja joka on suunniteltu pidettäväksi toukokuussa, antaa kansalaisjärjestöille tilaisuuden muotoilla globaaleista kysymyksistä näkemyksiä ja suosituksia, jotka otetaan esille sitä tämän vuoden syyskuussa seuraavassa Millennium-huippukokouksessa, johon valtioiden ja hallitusten päämiesten on määrä osallistua.

Ihmiskunnan heräämisellä siihen, että maailmassa tapahtuvilla muutoksilla on henkisiä ulottuvuuksia, on erityistä merkitystä bahá'ílle. Uskontojen välinen vuoropuhelu on tiivistynyt. Nelivuotissuunnitelman aikana usko oli siinä yhä useammin mukana tunnustettuna osanottajana. Viime joulukuussa Kapkaupungissa pidetty The Parliament of World=s Religions toi yhteen noin 6.000 osanottajaa, joiden joukossa oli vahva bahá'í-valtuuskunta. Bahá'ít toimivat sekä Etelä-Afrikan että kansainvälisessä johtokunnassa, jotka suunnittelivat tapahtuman. Bahá'íden kiinnostus tapahtumaan nousi erityisesti siitä, että Bahá'u'lláhin nimi oli mainittu ensimmäisen kerran julkisessa kokoontumisessa läntisellä pallonpuoliskolla tässä tapahtumassa Chicagossa vuonna 1893. Bahá'ít olivat kutsuttuina osallistujina mukana kahdessa uskontojen välisessä tapahtumassa, jotka pidettiin Jordaniassa viime marraskuussa: konferenssi selkkauksista ja uskonnosta Lähi-idässä sekä vuotuinen World Conference on Religion and Peace -tapaaminen. Bahá'í-edustajat osallistuivat Vatikaanissa ja New Delhissä pidettyihin tapahtumiin, joista vastasi roomalaiskatolinen kirkko. Jälkimmäisessä tilaisuudessa neuvonantaja Zena Sorabjee oli paavi Johannes Paavali II ollessa läsnä yksi uskontojen edustajista, jotka puhuivat kokoontuneille. Yhdistyneessä kuningaskunnassa usko tuli julkisuuteen, kun bahá'í-edustajat yhdessä kahdeksan muun valtauskonnon jäsenten kanssa osallistuivat uskontojen väliseen uuden vuosituhannen juhlintaan Westminsterin palatsin Royal Galleryssa, missä kuninkaallisten, pääministerin, Canterburyn arkkipiispan ja muiden huomattavien henkilöiden ollessa läsnä viitattiin "Yhdistyneen kuningaskunnan yhdeksän pääuskonnon" kokoontumiseen. Saksassa bahá'ít otettiin ensimmäisen kerran mukaan uskontojen väliseen vuoropuheluun. Tämä muutti täysin kristillisten kirkkokuntien pitkäaikaisen kannan. Ne olivat välttäneet yhteyksiä uskoon, mikä johtui erään liitonrikkojan kirjoittamasta ja erään luterilaisen kustantajan vuonna 1981 julkaisemasta kirjasta. Korjauksen tähän tarjosi kolmen bahá'ín kirjoittama ja johtavan ei-bahá'í-yrityksen vuonna 1995 julkaisema 600-sivuinen akateeminen vastatodistelu, mikä edusti loistavaa voittoa Saksan bahá'í-yhteisölle. Englanninkielinen käännös julkaistiin suunnitelman viimeisenä vuonna. Uskontojen välinen vuoropuhelu sai epätavallisen muodon, kun Maailmanpankin ja yhdeksän pääuskonnon edustajat pitivät Lambert Palacessa vuonna 1998 kokouksen, jonka johdosta muodostettiin World Faiths Development Dialogue. Tämän hankkeen julkistettu tavoite on pyrkiä täyttämään aukko uskonyhteisöjen ja Maailmanpankin välillä, jotta niiden olisi mahdollista työskennellä yhdessä maailman köyhyyden voittamiseksi. Uskontojen välisten kokoontumisten useus ja laaja-alaisuus edustaa uutta ilmiötä uskontojen keskinäisissä suhteissa. On ilmeistä, että eri uskonnolliset yhteisöt yrittävät kovasti saavuttaa keskuudessaan sen ystävyyden ja toveruuden hengen, jota Bahá'u'lláh kehotti seuraajiaan osoittamaan toisten uskontojen seuraajia kohtaan.

Bahá'í-yhteisön keskittynyt ponnistus näinä neljänä vuotena tapahtui aikana, jolloin laajempi yhteiskunta painiskeli ristiriitaisten etujen ryöpyn kanssa. Tänä lyhyenä mutta erittäin jännitteisenä jaksona bahá'í-yhteisössä ja kautta maailman toimivat voimat etenivät heltymättä kiihtyvällä nopeudella. Niiden kintereillä paljastuivat entistä silmiinpistävämmin ne yhteiskunnalliset ilmiöt, joihin Shoghi Effendi viittasi. Enemmän kuin kuusi vuosikymmentä sitten hän oli tuonut esille "nousun ja tuhon, yhdentymisen ja hajoamisen, järjestyksen ja kaaoksen samanaikaiset prosessit sekä niiden alituiset ja molemminpuoliset vastavaikutukset toisiinsa". Nämä kaksoisprosessit eivät jatkuneet eristyksissä bahá'í-yhteisölle tunnusmerkillisistä prosesseista vaan etenivät ajoittain tavalla, joka johti uskon suoraan osallistumiseen, kuten on jo osoitettu. Ne näyttivät kulkevan saman aikakäytävän vastakkaisilla sivuilla. Yhdellä sivulla uskonnollisten, poliittisten, rodullisten tai heimoristiriitojen lietsomat sodat raivosivat noin neljässäkymmenessä paikassa, äkillinen, kertakaikkinen yhteiskuntajärjestyksen romahtaminen lamautti joukon maita, terrorismi poliittisena aseena muuttui kulkutaudiksi ja kansainvälisten rikosverkostojen hyöky oli hälyttävää. Kuitenkin vastakkaisella sivulla yritettiin vilpittömästi ottaa käyttöön ja muokata kollektiivisen turvallisuuden keinoja, mikä tuo mieleen yhden Bahá'u'lláhin määräyksistä rauhan säilyttämiseksi, esitettiin vaatimus kansainvälisen rikostuomioistuimen perustamisesta, mikä jälleen on bahá'íden odotusten mukainen toimi, maailman johtajien on määrä kohdata Millennium-huippukokouksessa huomion kiinnittämiseksi siihen, että välttämättä tarvitaan sopiva järjestelmä globaalien kysymysten käsittelemiseksi, uudet viestintämenetelmät ovat avanneet kaikille tien olla yhteydessä kehen tahansa planeetallamme. Aasian taloudellinen hajoaminen uhkasi horjuttaa maailmantaloutta, mutta se sai aikaan ponnistuksia sekä korjata välitön tilanne että löytää tapoja tuoda kansainväliseen kauppaan ja talouselämään aavistus kohtuullisuutta. Nämä ovat vain muutamia esimerkkejä näistä kahdesta suuntauksesta, jotka eroavat toisistaan jyrkästi mutta vaikuttavat toisiinsa, jotka ovat toiminnassa tänä aikana ja vahvistavat Shoghi Effendin innoittuneen tiivistelmän Jumalan suuremmassa suunnitelmassa toimivista voimista, "joiden perimmäiset päämäärät ovat ihmisrodun ykseys ja kaiken ihmiskunnan rauha".

Näiden neljän vaiheikkaan vuoden lopussa olemme saapuneet kohtaan, missä gregoriaanisen ajan ja bahá'í-aikakauden mittojen mukaan loput ja alut sattuvat enteilevästi yhteen. Toisaalta tämä yhteen sattuminen tuo mukanaan kahdennenkymmenennen vuosisadan jättämisen taakse, ja toisaalta se aloittaa uuden vaiheen muotoutumisen ajanjakson kehkeytymisessä. Näiden kahden aikataustan näkökulma saa meidät pohdiskelemaan visiota maailmaa muuttavista suuntauksista, jotka ovat tahdistuneet, sekä tekemään näin sitä syvän ymmärryksen taustaa vasten, jonka Shoghi Effendi toi niin havainnollisesti esiin suunnittelemaansa Kaaren alkuvaiheessa. Suunnitelman kuluessa tämä visio muuttui säkenöivän kirkkaaksi, kun rakennushankkeet etenivät Karmelilla, kun maailman johtajat ottivat pelkäämättä askelia kohti globaalisen poliittisen rauhan rakenteiden luomista ja kun paikalliset ja kansalliset bahá'í-laitokset siirtyivät uusille tasoille kehittymisessään. Me kannamme sisällämme kahdennestakymmenennestä vuosisadasta pyhää ja pysyväistä muistoa, joka saa tarmomme liikkeelle, samalla kun se osoittaa meille tien: Se on tuosta merkityksellisestä ihmiskunnan historian hetkestä, jolloin Bahá'u'lláhin liiton keskus ainutlaatuisen virkakauden aikana laati uuden maailmanjärjestyksen rakenteen, ja kun uskon Suojelija myöhemmin joidenkin kaikkein tuhontäyteisimpien vuosien aikana käytti viimeisenkin tarmonsa pystyttääkseen rakenteet hallintojärjestelmälle, joka vuosisadan lopussa on maailman silmien edessä olennaiselta muodoltaan eheänä. Täten me tulemme aikakausia yhdistävälle sillalle. Niitä kyvykkyyksiä, jotka kourallinen huumaantuneita Bahá'u'lláhin rakastajia on kehittänyt vuosisataisen ponnistelun ja uhrauksen kautta, täytyy nyt soveltaa väistämättömiin tehtäviin, joita vielä on muotoutumisen aikakaudella, jonka monet hellittämättömän työn täyteiset jaksot

johtavat tuolle uskomme kultaiselle aikakaudelle, jolloin Kaikkein suurin rauha on ympäröivä maan.

Me aloitamme tänä Riḍvánina kaksitoistakuukautissuunnitelmalla. Vaikkakin se on lyhyt, sen täytyy riittää ja se tulee riittämään tiettyjen elintärkeiden tehtävien suorittamiseen sekä perustan luomiseen seuraavien kahdenkymmenen vuoden rynnäkköön Mestarin jumalallisessa suunnitelmassa. Sitä, mikä aloitettiin niin huolellisesti neljä vuotta sitten – palvelun edellyttämien tietojen, ominaisuuksien ja taitojen hankkiminen – täytyy tehostaa. Kansallisten ja alueellisten instituuttien, missä niitä onkaan, täytyy kokonaisuudessaan saattaa toimimaan ne ohjelmat ja järjestelmät, jotka ne ovat ottaneet käyttöön. Uusia instituutteja pitää muodostaa sinne, missä tällaista tarvetta on havaittu. Yksilöiden oma-aloitteista sekä laitosten tukemaa opetustyön järjestelmällistämiseksi pitää tehdä enemmän. Osittain tätä tarkoitusta varten neuvonantajat ja kansalliset neuvostot ovat luoneet useita "alueellisen kasvun ohjelmia" kullakin mantereella. Tuloksena on kokemuksia tulevien suunnitelmien hyväksi. Yksilöiden, laitosten ja paikallisten yhteisöjen on syytä kohdistaa huomionsa näihin välttämättömiin tehtäviin, jotta he olisivat täysin valmiit viisivuotiseen hankkeeseen, jonka on määrä alkaa Riḍvánina 2001 – hanke, joka vie bahá'í-maailman seuraavaan vaiheeseen joukkojen liittymisen prosessin edistämisessä.

Mutta näistä tehtävistä huolehtimisen lisäksi edessämme on kiireellinen haaste: Lapsiamme tarvitsee ravita henkisesti ja heidät sulauttaa uskon elämään. Heitä ei pitäisi jättää ajelehtimaan maailmaan, joka on niin täynnään moraalisia vaaroja. Yhteiskunnan nykytilanteessa lasten kohtalo on julma. Miljoonat ja taas miljoonat maasta toiseen syrjäytyvät sosiaalisesti. Lapset saavat kokea olevansa vanhempien ja muiden aikuisten vieroksumia, elivätpä he rikkaudessa tai köyhyydessä. Tämän vieroksumisen juuret ovat itsekkyydessä, joka on syntyisin materialismista, joka on ihmisten sydämen kaikkialla valtaavan jumalattomuuden ytimessä. Tämä lasten sosiaalinen syrjäytyminen meidän aikanamme on varma merkki rappeutuvasta yhteiskunnasta. Tämä tila ei kuitenkaan rajoitu mihinkään rotuun, luokkaan, kansakuntaan tai taloudelliseen tilanteeseen – se ulottuu niihin kaikkiin. Meidän sydämemme tekee murheelliseksi tietää, että niin monessa paikassa maailmassa lapsia käytetään sotilaina, riistetään työläisinä, myydään tosiasialliseen orjuuteen, pakotetaan prostituutioon, esineellistetään pornografiassa, joutuu omiin haluihinsa keskittyvien vanhempien hylkäämiksi sekä sorretaan muuten niin lukuisin tavoin, ettei niitä voi mainitakaan. Monet näistä hirveyksistä aiheuttavat vanhemmat itse omille lapsilleen. Henkistä ja psykologista vahinkoa on mahdoton arvioida. Maailmanlaajuinen yhteisömme ei voi välttää näiden olojen seuraamuksia. Tämän ymmärtämisen tulisi kannustaa meitä kaikkia ponnistelemaan pikaisesti ja jatkuvasti lasten ja tulevaisuuden parhaaksi.

Vaikka lasten toiminta on ollut osa aikaisempia suunnitelmia, se ei ole vastannut tarvetta. Lasten ja varhaisnuorten henkinen kasvatus on ensiarvoisen tärkeää yhteisön myöhemmälle kehitykselle. On siksi ehdottoman välttämätöntä, että tämä vajavuus korjataan. Instituuttien täytyy varmistaa, että niiden ohjelmaan sisältyy koulutus lastentuntien opettajille, jotka voivat tarjota palveluksiaan paikallisille yhteisöille. Mutta vaikka henkisen ja tiedollisen kasvatuksen järjestäminen lapsille on olennaista, tämä edustaa vain osaa siitä, mikä täytyy sijoittaa heidän luonteensa kehittämiseen ja heidän persoonallisuutensa muovaamiseen. On myös välttämätöntä, että yksilöt ja laitokset kaikilla tasoilla, toisin sanoen yhteisö kokonaisuudessaan, suhtautuvat lapsiin oikein ja ovat kokonaisvaltaisesti kiinnostuneita heidän parhaastaan. Tällainen asenne olisi kaukana siitä, mitä nopeasti rappeutuva järjestys edustaa.

Lapset ovat kaikkein kallisarvoisin aarre, joka millään yhteisöllä voi olla, sillä heissä on tulevaisuuden lupaus ja vakuus. Heissä on alku tulevaisuuden yhteiskunnan luonteelle, jonka pitkälti muovaa se, mitä yhteisön muodostavat aikuiset tekevät tai jättävät tekemättä lasten suhteen. He ovat holhotteja, joita mikään yhteisö ei voi rankaisematta lyödä laimin. Kaikenkattava rakkaus lapsiin, miten heitä kohdellaan, heille osoitetun huomion laatu, missä hengessä aikuiset käyttäytyvät heitä kohtaan – kaikki nämä ovat tarvittavan suhtautumistavan elintärkeitä puolia. Rakkaus vaatii kuria, rohkeutta totuttaa lapset vaikeuksiin, ei sitä, että sietää heidän oikkujaan tai antaa heidän tehdä kokonaan oman mielensä mukaan. Täytyy pitää yllä ilmapiiriä, jossa lapset tuntevat kuuluvansa yhteisöön ja osallisia sen päämäärään. Heitä täytyy rakastavasti mutta hellittämättömästi opastaa elämään bahá'í-mittapuiden mukaisesti, opiskelemaan ja opettamaan uskoa tavoin, jotka sopivat heidän tilanteeseensa.

Yhteisön nuorten jäsenten joukossa ovat ne, jotka tunnetaan varhaisnuorina, jotka ovat iältään sanokaamme 12 ja 15 vuoden välillä. He edustavat erityisryhmää, jolla on erityistarpeet, koska he ovat jossakin lapsuuden ja nuoruuden välissä, kun heissä tapahtuu monia muutoksia. Täytyy antaa luovasti huomiota sille, että heidät saadaan mukaan toimintaohjelmiin, jotka kytkeytyvät heidän kiinnostuksensa kohteisiin, muovaavat heidän kykyjään opettamiseen ja palvelemiseen sekä tuovat heidät mukaan sosiaaliseen vuorovaikutukseen vanhempien nuorten kanssa. Taiteiden käyttäminen eri muodoissaan voi olla suuriarvoista tällaisessa toiminnassa.

Ja nyt tahdomme osoittaa muutaman sanan vanhemmille, jotka kantavat ensisijaisen vastuun lastensa kasvattamisesta. Me vetoamme heihin, jotta he kiinnittäisivät jatkuvasti huomiota lastensa henkiseen kasvatukseen. Jotkut vanhemmat näyttävät ajattelevan, että tämä on yhteisön yksinomainen velvollisuus. Toiset uskovat, ettei uskoa tulisi opettaa lapsille, jotta heillä säilyisi mahdollisuus tutkia totuutta itsenäisesti. Vielä muut tuntevat olevansa riittämättömiä ryhtymään tällaiseen tehtävään. Mikään tästä ei pidä paikkaansa. Rakastettu Mestari on sanonut, että ”isälle ja äidille määrätään tehtäväksi ponnistella velvollisuutenansa kaikin voimin kouluttaakseen tytärtä ja poikaa”, ja hän lisää, että ”mikäli he lyövät laimin tämän asian, heidän katsotaan olevan vastuussa ja ansaitsevan moitteet ankaran Herran edessä”. Koulutustasostaan riippumatta vanhemmat ovat ratkaisevassa asemassa lastensa henkisen kehityksen muovaamisessa. Heidän ei milloinkaan pitäisi aliarvioida kykyään muodostaa lastensa moraalista luonnetta. Sillä heillä on korvaamaton vaikutus kodin elämänpiirin kautta, jonka he tietoisesti luovat rakkaudellaan Jumalaan, ponnistelemalla noudattaakseen hänen lakejaan, hänen asiansa palvelemisen hengellä, epäfanaattisuudellaan sekä riippumattomuudellaan panettelun kalvavista vaikutuksista. Jokaisella vanhemmalla, joka on Siunattuun kauneuteen uskova, on velvollisuus käyttäytyä sillä tavoin, että tuloksena on vanhempien totteleminen vapaaehtoisesti, mille opetukset antavat niin suuren arvon. Tietenkin vanhempien pitäisi kotona tehtyjen ponnistusten lisäksi tukea yhteisön järjestämiä bahá'í-lastentunteja. Tulee myös pitää mielessä, että lapset elävät maailmassa, jossa kovat tosiasiat tulevat heidän tietoonsa jo kuvailtuja hirveyksiä suoraan kokemalla tai joukkotiedotusvälineiden väistämättömien vuodatusten kautta. Monien heistä on sen vuoksi pakko kypsyä ennenaikaisesti, ja näiden joukossa ovat ne, jotka etsivät mittapuita ja kuria, joilla ohjata elämäänsä. Tätä turmeltuneen yhteiskunnan synkeää taustaa vasten bahá'í-lasten tulisi loistaa paremman tulevaisuuden tunnusmerkkeinä.

Tulevaisuudennäkymämme täyttää ajatus siitä, että mannermaiset neuvonantajat kokoontuvat Pyhään maahan tammikuussa 2001 juhlistamaan Kansainvälisen opetuskeskuksen siirtymistä pysyvään istuntorakennukseensa Jumalan vuorella. Apulaisneuvoston jäsenet kautta maailman osallistuvat heidän kanssaan tilaisuuteen, joka on epäilyksittä osoittautuva yhdeksi muotoutumisen aikakauden historiallisista tapahtumista. Tällaisen bahá'í-virkailijoiden ryhmän

yhteen tuleminen täytyy aivan luonnostaan tuottaa sanoin kuvaamatonta hyötyä yhteisölle, joka jälleen on oleva lähellä yhden suunnitelman päättämistä ja toisen aloittamista. Miettiessämme tämän seuraamuksia me käännämme kiitollisina sydämemme hyvin rakkaiden uskon käsien ‘Alí-Akbar Furútanin ja ‘Alí Muhammad Varqán puoleen, jotka Pyhässä maassa asumalla kannattavat korkealla sitä palvelun soihtua, jonka rakastettu Suojelija sytytti heidän sydämeensä.

Tämän kaksitoistakuukautissuunnitelman myötä me ylitämme sillan, jolle emme milloinkaan enää palaa. Me saatamme alkuun tämän suunnitelman Amatu'l-Bahá Rúhíyyih Khánumin ollessa poissa maan päältä. Hän pysyi luonamme käytännöllisesti katsoen kahdennenkymmenennen vuosisadan loppuun asti valonsäteenä, joka oli loistanut tuon ihmisrodun historian verrattoman ajanjakson kuluessa. Jumalallisen suunnitelman muistioissa Mestari vaikeroi kykenemättömyyttään matkustaa kautta maailman kohottamaan jumallista kutsua, ja pettymyksensä karvaudessa hän kirjoitti kynällään tämän toiveen: ”Jos Jumala suo! Te voitte saada sen tehdyksi.” Amatu'l-Bahá vastasi loputtoman tarmokkaasti ja tavoitti etäisiä paikkoja maapallolla niissä 185 maassa, joilla oli etuoikeus ottaa vastaan hänen jäljittelemättömät lahjansa. Hänen esimerkkinsä, joka on ikuisesti säilyttävä loistonsa, valistaa tuhansien ja tuhansien sydäntä kautta planeettamme. Koska mikä tahansa muu ele on riittämätön, emmekö me kaikki voisi omistaa vaatimattomat ponnistuksemme tämän suunnitelman aikana sen muistolle, jolle opettaminen oli elämän ensisijainen tarkoitus ja sen täydellinen ilo?

[ALLEKIRJOITUS: YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO]